

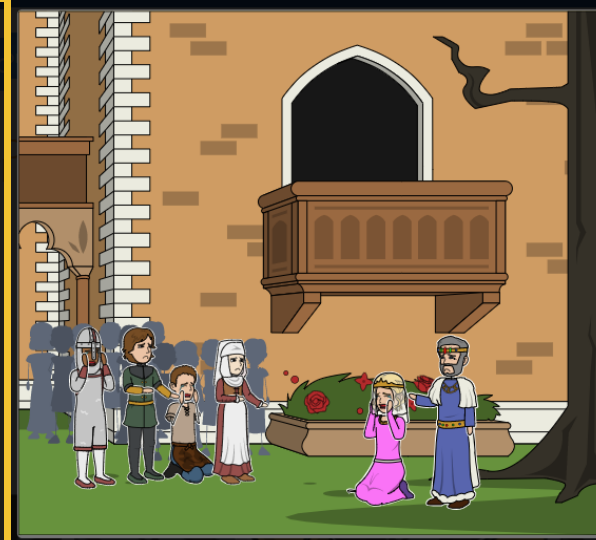
La llegenda de Sant Jordi.

‘Fa molts i molts anys, a les portes del poble de Montblanc va arribar un drac terrible. ‘El drac era el més poderós dels ‘Dracs ja que podia moure’s pel cel, per la terra i per l’aigua. ‘El drac matava i devorava els ramats, i amenaçava tot el poble. ‘Els cavallers més valents van intentar matar-lo però el drac els venia amb facilitat.

‘Davant del terror, el rei va reunir tot el poble i van decidir donar al monstre un parcel·la de xais cada dia. ‘El drac es va calmar uns dies i els va deixar tranquils. ‘Acabats els xais, li van donar bous, cavalls...

‘Quan ja no els quedava cap animal, van decidir fer un sorteig entre els habitants del poble. ‘Sortís el nom que sortís, el ‘Drac es menjaria a aquesta persona. ‘Us imagineu quina por? ‘El ‘Rei va posar-hi la seva família en el sorteig, i de l’olla va sortir el nom de la ‘Princesa.

‘El ‘Rei va acceptar el destí i no va voler cap canvi per cap altre montblanquí dels qui s’oferien. ‘Vestida de blanc, la ‘Princesa va anar a entregar-se al ‘Drac.

‘Armat de cap a peus, cavalcant un cavall blanc, va aparèixer un Cavaller dispost a salvar la ‘Princesa de les urpes del ‘Drac. ‘El Cavaller era bell com el sol i era foraster. ‘Va atacar al ‘Drac i van lluitar una bona estona. ‘La bèstia feia uns grans crits i treia foc pels narius, mentre feia bategar les ales! ‘Però el cavaller, a la fi, el va ferir sota l’ala esquerra, on tenia el cor.

‘I davant dels ulls admirats de tothom, allí on el drac s’havia fos, en un bassal de sang, va néixer un roser de roses vermelles. ‘Sant Jordi va recollir-ne la més bonica i la va oferir a la princesa.